

آداب السفر وأحكامه (للجمعية)

**Az utazás illemtana és
szabályozásai**

Az utazás illemtana és szabályozásai

A teljes dicsőség csak Allahot illeti, a teremtmények Urát, és áldás, békesség a mi Prófétánkra Muhammad-ra, háza népére és minden Társára.

Ezt követően:

Ez egy rövidített értekezés az utazás illemeiről és szabályairól, amelyben igyekeztünk bemutatni a legtöbb dolgot, amire az utazónak szüksége lehet.

Egyedül Allahot kérjük, hogy tegye ezt a munkát őszintén és kizárólag az Ő Kegyes Orcáját (Elégedettségét) keresővé; és tegye hasznossá minden muszlim ember számára.

Az Iszlám Tartalom szolgálatára létrehozott Egyesület Tudományos Bizottsága - a világ különböző nyelvein

Előszőr: az utazás illemei

Azok számára, akik a Zarándoklatra vagy hasonló imádati cselekedet elvégzése céljából kívánnak elutazni, azoknak a következőket kell szem előtt tartani:

1. A Magasztos Allah segítségét és útmutatását kell kérni Isztikhárával (Allah segítségének és útmutatásának kérése), az időt, az utazás eszközét, a társat és az útirányt illetően, ha több útvonal is vezet oda. Ezekkel kapcsolatban kikérheti a tapasztalattal és tudással rendelkező emberek véleményét is. Ami a Hadzsot és az Umrát illeti, e

kettő a legjobb utazási cél, minden kétséget kizáróan. Az isztikhára leírása: két rakából álló imát végez, majd ima után olyan fohással fohászkodik, amely a Prófétától (Allah áldja meg és adjon neki örök üdvösséget) hiteles formában maradt fenn.

2. Kötelező a Hadzsot vagy az Umrát elvégezni készülő személy számára, hogy Zarándoklata és Umrája által a Magasztos Allah Elégedettségét áhítozza elérni, a Hozzá való közeledést. Óvakodnia kell a világi javak keresésétől, a kérkedéstől, a címek hajszolásától, a képmutatástól, a hírnév hajszolásától; hiszen ezek mind a cselekedet érvénytelenítését eredményezik és így azok nem fogadtatnak el. A Magasztos azt mondja:

﴿قُلْ إِنَّمَا أَنَا بَشَرٌ مِّثْلُكُمْ يُوحَىٰ إِلَيَّ أَنَّمَا إِلَهُكُمُ إِلَهُ وَحْدٌ فَمَنْ كَانَ يَرْجُوا لِقَاءَ رَبِّهِ فَلْيَعْمَلْ عَمَلًا صَالِحًا وَلَا يُشْرِكْ بِعِبَادَةِ رَبِّهِ أَحَدًا﴾

(Mondd (Muhammad - Allah áldja meg és adjon Neki örök üdvösséget): "Én csak egy ember vagyok, hozzátok hasonló. Kinyilatkoztatás adatott nekem, hogy a ti istenetek az egyetlen Isten! Aki tehát reméli az Urával való találkozást, cselekedjék helyes tetteket, és ne társítson senkit Ura imádatában!") [A Barlang:110; Q 18:110]. És a Qudsi hagyományban:¹

¹ A Qudsi hagyomány: az a hagyomány aminek szavai és értelme Allahtól vannak, de nem tartozik a Koránhoz, és nem recitálható az imában. Ám a Próféta (Allah áldja meg és adjon neki örök üdvösséget) ugyanúgy továbbította, és a Szunnához tartozik.

«أَنَا أَعْتَى الشُّرَكَاءِ عَنِ الشِّرْكِ، مَنْ عَمِلَ عَمَلًا أَشْرَكَ فِيهِ مَعِيَ غَيْرِي تَرَكْتُهُ وَشِرْكُهُ».

"Én vagyok az, Aki a legfüggetlenebb a társítás igényétől, és a társaktól. Tehát az, aki olyan tettet hajt végre, amelyben Mellém valakit társít, azt elhagyom és a társítását is."¹.

3. A Hadzsot vagy az Umrát elvégezni kívánó feladata, hogy jártassá váljon és ismerje meg az Umra és a Hadzs előírásait és szabályozásait, és az utazás előírásait, még azelőtt, hogy útnak indulna. Nehogy elhagyjon valami kötelezően elvégzendőt, vagy valami tilalmas dologban maradjon. A Próféta (Allah áldja meg és adjon neki örök üdvösséget) azt mondta:

«مَنْ يُرِدِ اللَّهُ بِهِ خَيْرًا يُفَقِّهْهُ فِي الدِّينِ».

"Akivel Allah jót akar tenni - azt jártassá teszi a Vallásban."².

4. A Hadzsot vagy az Umrát elvégezni szándékozó feladata és kötelessége, hogy tiszta engedélyezett pénzt használjon fel a Hadzs vagy az Umra elvégzése céljából. Hiszen Allah a Tayyib (Tiszta, Jó) és nem fogad el mást, csak a tisztát! És mert a tiltott pénz (tilalmas forrásból származó) az egyik oka annak, hogy a fohász nem részesül válaszbán.

¹ Muszlim jegyezte le (2985) szám alatt.

² Al-Bukhári jegyezte le (2738) szám alatt és Muszlim (1627) szám alatt.

5. Bűnbánatot kell gyakorolni minden elkövetett bűn és engedetlenség miatt. Ha sérelmei, jogtalanságai vannak valakinek az emberekkel szemben, javítani kell a helyzeten és mentesíteni kell őket - legyen itt szó becsületbeli, anyagi vagy más jellegű sérelmekről.

6. Ajánlott az utazó számára, hogy végrendeletet készítsen; tisztázva kinek mi jár és kinek mi a kötelessége. A Próféta (Allah áldja meg és adjon neki örök üdvösséget) azt mondta:

«مَا حَقُّ امْرِئٍ مُسْلِمٍ لَهُ شَيْءٌ يُوصِي فِيهِ بَيْتٌ لَيْلَتَيْنِ إِلَّا وَوَصِيَّتُهُ مَكْتُوبَةٌ عِنْدَهُ»

"Nem megengedett a muszlim ember számára, aki rendelkezik valami olyannal, amit örökül hagyhat, hogy két éjszakát eltöltsön, anélkül, hogy megírt végrendelete nála ne lenne."¹ Tanúkat kell hozni rá; kifizeti az őt terhelő adósságokat és a rábízott letéteket visszaadja a tulajdonosaiknak, vagy engedelnyt kér tőlük, hogy azok még nála maradhassanak.

7. Az utazó számára ajánlott, hogy kiválassza a megfelelő kegyes és jóra való társat. Törekednie kell arra, hogy az a vallásjogi tudást keresők közül kerüljön ki. Ez lehet annak a biztosítéka, hogy helyes és jó módon cselekedhessen és elkerülhesse a hibák elkövetését, az utazása során, a Hadzs vagy az Umra alatt. Megfelelve a Próféta (Allah áldja meg és adjon neki örök üdvösséget) szavainak:

¹ Abú Dáwúd jegyezte le (4833) szám alatt.

«الرَّجُلُ عَلَى دِينِ خَلِيلِهِ، فَلْيَنْظُرْ أَحَدُكُمْ مَنْ يُخَالِلُ»؛

"A férfi a szeretett, meghitt barátjának vallásán van, azt követi. Ezért mindenki közületek alaposan válogassa meg kit választ szeretett, meghitt barátjának."¹ És a Próféta (Allah áldja meg és adjon neki örök üdvösséget) azt is mondta:

«لَا تُصَاحِبْ إِلَّا مُؤْمِنًا، وَلَا يَأْكُلْ طَعَامَكَ إِلَّا تَقِيٌّ».

"Csak a hívő muszlim társaságát keresd! És az ételedből csak és kizárólag istenfélő egyen!"².

8. Az utazást elkezdőnek ajánlott illendően elbúcsúznia a családjától, rokonaitól, szomszédaitól, közeli barátaitól, társaitól. A Próféta (Allah áldja meg és adjon neki örök üdvösséget) azt mondta:

«مَنْ أَرَادَ أَنْ يُسَافِرَ فَلْيَقُلْ لِمَنْ يُخَلِّفُ: أَسْتَودِعُكُمْ اللَّهَ الَّذِي لَا يُضِيغُ وَدَائِعُهُ».

"Aki elutazni készül, mondja azoknak, akiket hátrahagy: Allah oltalmába és gondnoksága alá helyezlek benneteket. Ő az, Aki soha nem vesztegeti el a Reá bízottakról történő gondoskodást."³ A Próféta (Allah áldja meg és adjon neki örök üdvösséget) úgy búcsúzott a Társaitól, ha közülük valaki is útra indult, hogy azt mondta:

«أَسْتَودِعُ اللَّهَ دِينَكَ وَأَمَانَتَكَ وَخَوَاتِيمَ عَمَلِكَ».

"Asztawdiu-Lláha dínaka wa amánataka wa khawátíma amalík - Allah oltalmába helyezem a

¹ Abú Dáwúd jegyezte le (4832) szám alatt és at-Tirmidi (2395) szám alatt.

² At-Tabaráni jegyezte le (823) szám alatt.

³ Ahmad jegyezte le, a Musznad című munkájában, (4524) szám alatt.

vallásodat, mindent amivel meglettél bízva és a legvégső cselekedeteidet."¹ A Próféta (Allah áldja meg és adjon neki örök üdvösséget) azt szokta mondani annak, aki egy átfogó tanácsot kért tőle az utazása előtt:

«رَوَدَكَ اللَّهُ التَّقْوَى، وَغَفَرَ ذَنْبَكَ، وَيَسَّرَ لَكَ الْخَيْرَ حَيْثُ مَا كُنْتَ»

"Allah lásson el útravalóként, istenfélelemmel és bocsássa meg a bűnöd; és könnyítse meg számodra a jó dolgokat bárhol is légy".² Egy férfi, aki utazásra akart indulni, eljött a Próféta-hoz (Allah áldja meg és adjon neki örök üdvösséget) és azt mondta neki: Ó, Allah Küldötte! Adj tanácsot nekem. Ő pedig azt mondta:

«أَوْصِيكَ بِتَقْوَى اللَّهِ، وَالتَّكْبِيرِ عَلَى كُلِّ شَرَفٍ» فَلَمَّا مَضَى قَالَ: «اللَّهُمَّ ارْزُ لَهُ الْأَرْضَ، وَهَوِّنْ عَلَيْهِ السَّفَرَ».

"Azt tanácsolom neked hogy féld Allahot, és mond Allahu akbar minden emelkedőnél." Amikor a férfi elindult, a Próféta azt mondta: "Ó, Allah! Tedd kicsivé számára a földet, és tedd könnyűvé számára az utat!"³

9. Ne vigyen magával az útra csengőt, furulyát vagy kutyát! Az Abu Hurayra (Allah legyen elégedett vele) által továbbadott hagyomány értelmében, miszerint a Próféta (Allah áldja meg és adjon neki örök üdvösséget) azt mondta:

¹ At-Tirmidhi jegyezte le [3444] szám alatt.

² Ahmad jegyezte le, a Musznad című munkájában, (9724) szám alatt.

³ Muszlim jegyezte le (2113) szám alatt.

«لَا تَصْحَبُ الْمَلَائِكَةُ رُقَّةً فِيهَا كَلْبٌ وَلَا جَرَسٌ».

"Az angyalok nem kísérik el azon utazókat, akiknél kutya vagy csengő van".¹

10. Ha utazásra akar indulni az egyik feleségével és több felesége van, akkor sorsot húz közöttük és amelyik megnyeri az utazhat el vele. Aisha (Allah legyen elégedett vele) azt mondta:

«كَانَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: إِذَا أَرَادَ سَفَرًا أَفْرَعَ بَيْنَ نِسَائِهِ، فَأَيُّهُنَّ خَرَجَ سَهْمُهَا خَرَجَ بِهَا مَعَهُ».

"Ha Allah Küldötte (Allah áldja meg és adjon neki örök üdvösséget) utazásra akart indulni, sorsot húzott feleségei között és akit kihúzott, az utazhatott el vele".²

11. Ajánlott a számára, hogy csütörtöki napon induljon el, a nap legelején, ha erre lehetősége van. Hiszen a Próféta (Allah áldja meg és adjon neki örök üdvösséget) is így cselekedett. Ka'b bin Málik (Allah legyen elégedett vele) azt mondta:

«لَقَلَّمَا كَانَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَخْرُجُ إِذَا خَرَجَ فِي سَفَرٍ إِلَّا يَوْمَ الْخَمِيسِ».

"Allah Küldötte (Allah áldja meg és adjon neki örök üdvösséget) a legtöbbször csütörtökön indult el, ha utazásra akart indulni."³

12. Ajánlott számára, hogy amikor elhagyja a házat, például utazáskor vagy másért, mondja el a

¹ Al-Bukhári jegyezte le (2593) szám alatt és Muszlim (2770) szám alatt.

² Al-Bukhári jegyezte le (2949) szám alatt.

³ Abú Dáwúd jegyezte le (5094) szám alatt.

házból való kilépés fohászatát, és így szóljon a távozáskor:

«بِسْمِ اللَّهِ، تَوَكَّلْتُ عَلَى اللَّهِ، وَلَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ، اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ أَنْ أَضِلَّ أَوْ أُضَلَّ، أَوْ أَزِلَّ أَوْ أُزَلَ، أَوْ أَظْلِمَ أَوْ أُظْلِمَ، أَوْ أَجْهَلَ أَوْ يُجْهَلَ عَلَيَّ».

"Bi-szmi-Lláh, tawakkaltu alá-Lláhi wa lá hawla wa lá quwwata illá bi-Lláh, Alláhumma inní aúdu Bika an adilla aw udall aw azilla aw uzall aw azlima aw uzlam aw adzshala aw yudzshala alayy" (Allah Nevében, Allah-ra hagyatkozom, nincs más erő és hatalom csak Allah által. Ó, Allah! Én bizony Hozzád menekülök attól, hogy eltévelyedjek vagy tévelygésbe vigyenek, vagy megbotoljak, vagy botlásra kényszerítsenek, vagy zsarnoki jogtalansággal járjak el, vagy velem bánjanak zsarnoki bűnös módon, vagy hogy tudatlanul rosszat tegyek vagy velem tegyenek tudatlanul rosszat.)¹.

13. Ajánlott a számára, hogy az utazás fohászatát mondja el ha felül egy állat hátára, vagy autóba száll, vagy repülőre ül vagy bármi más utazási eszközt vesz igénybe, és azt mondja:

«اللَّهُ أَكْبَرُ، اللَّهُ أَكْبَرُ، اللَّهُ أَكْبَرُ ثُمَّ يَقُولُ: {سُبْحَانَ الَّذِي سَخَّرَ لَنَا هَذَا وَمَا كُنَّا لَهُ مُقْرِنِينَ وَإِنَّا إِلَى رَبِّنَا لَمُنْقَلِبُونَ} [الزخرف: 14] اللَّهُمَّ إِنَّا نَسْأَلُكَ فِي سَفَرِنَا هَذَا الْبِرَّ وَالنَّقْوَى، وَمِنَ الْعَمَلِ مَا تَرْضَى، اللَّهُمَّ هَوِّنْ عَلَيْنَا السَّفَرَ، وَاطْوِ عَنَّا بُعْدَهُ،

¹ A watha asz-szafar kifejezés: az utazás nehézségei, gyötrelmei; lásd: al-Ifszáhu an maání-sz-sziháh (4/284) [Asz-sziháh (hiteles) hagyomány munkák jelentéseinek közzététele; alapvetően al-Bukhári és Muszlim munkáinak magyarázata]; szerző: Ibn Hubayra].

اللَّهُمَّ أَنْتَ الصَّاحِبُ فِي السَّفَرِ، وَالْخَلِيفَةُ فِي الْأَهْلِ، اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنْ وَعْثَاءِ [14] السَّفَرِ، وَكَآبَةِ الْمُنْظَرِ، وَسَوْءِ الْمُنْقَلَبِ فِي الْمَالِ وَالْأَهْلِ...».

"Alláhu akbar, Alláhu akbar, Alláhu akbar, majd azt mondja: {Szubhána-lladí szakhkhara laná hádá wa má kunná lahu muqrinín wa inná ilá Rabbiná la-munqalibún} 14) [A Díszek: 13-14; Q 43:13-14] Alláhumma inná nasz'aluka fí szafariná hádá al-birra wa-t-taqwá wa mina-l-amali má tardá, Alláhumma hawwin alayná szafaraná hádá wa-atwi anná budahu, Alláhumma Anta-sz-Száhibu fí-sz-szafar, wa-l-Khalífatu fi-l-ahl, Alláhumma inní aúdu Bika min wathá'i-sz-szafari wa ka'ábati-l-manzar, wa szú'i-l-munqalabi fí-l-máli wa-l-ahl. - Allah a legnagyobb, Allah a Legnagyobb, Allah a legnagyobb; majd azt mondja: (Magasztaltassék az, Aki mindezt a mi szolgálatunkra kényszerítette. Mi ezt nem tudtuk volna megtenni." 13 "Mi bizony Urunkhoz vesszük utunkat." 14) [A Díszek: 13-14; Q 43:13-14] Ó, Allah! Mi ezen az utunkon kérjük a kegyes viselkedést és az istenfélelmet és az olyan cselekedetet, amellyel Te elégedett vagy. Ó, Allah! Könnyítsd meg nekünk ezt az utunkat! És tedd rövidde annak távolságát! Ó, Allah! Te vagy a Társ az úton és Te vagy a Gondoskodó a családról. Ó, Allah! Én Hozzád menekülök ennek az utazásnak a nehézsége elől, és a gonosz tekintetek elől¹ és attól,

¹ Az (al-munqalab) szó: a visszatérés, a hazatérés; lásd: al-Ifszáhu an maání-sz-sziháh (4/284).

hogy a javakat és a családot rossz állapotban találjam a visszatéréskor.¹"²³

14. Ajánlott, hogy ne egyedül utazzon, minden társ és kíséző nélkül; a Próféta (Allah áldja meg és adjon neki örök üdvösséget) szavainak megfelelően:

«لَوْ يَعْلَمُ النَّاسُ مَا فِي الْوَحْدَةِ مَا أَعْلَمَ مَا سَارَ رَاكِبٌ بَلِيلٍ وَحْدَهُ».

"Ha az emberek tudnák azt, amit én tudok arról, hogy mit jelent az egyedüllét, akkor egyetlen lovas (azaz: utazó) sem indulna útnak éjjel egyedül".⁴

15. Az utazók, egyet maguk közül vezetőnek választanak meg, hogy így sokkal egységesebbek legyenek a cél elérése érdekében, jobban összhangban legyenek és nagyobb esélyük legyen úti céljuk elérésére. A Próféta (Allah áldja meg és adjon neki örök üdvösséget) azt mondta:

«إِذَا خَرَجَ ثَلَاثَةٌ فِي سَفَرٍ فَلْيُؤَمِّرُوا أَحَدَهُمْ».

"Ha hárman útnak indulnak, egyiküket tegyék meg vezetőnek maguk közül!"⁵.

16. Igyekeznie kell elvégezni azon kötelezettségeket, amelyeket a Magasztos Allah szabott ki rá az engedelmességi cselekedetekből és el kell kerülnie a megtiltott dolgokat. Jó

¹ Ahmad jegyezte le a Musznad című munkájában, (6374) szám alatt.

² Al-Bukhári jegyezte le (2998) szám alatt.

³ Rossz külső megjelenés, megtörtség, meggyötörtség és szomorúság; lásd: al-Ifszáhu an maání-sz-sziháh (4/284).

⁴ Abú Dáwúd jegyezte le (2608) szám alatt.

⁵ Ahmad jegyezte le a Musznad című munkájában, (17736) szám alatt.

erkölcsökkel rendelkezzen; segítenie kell azt, aki segítségre és támogatásra szorul; a tudást át kell adnia annak, akinek szüksége van rá. Legyen bőkezű a javaival, saját maga és hitbeli testvérei érdekeit szolgálva használja vagyonát, a szüksége és szükségük céljából.

17. Gondoskodjon kellő mennyiségű anyagi forrásról és az utazás kiadásait fedező eszközökről, mert előfordulhatnak szükséghelyzetek és váratlan események.

18. Mindezek során, legyen jókedvű, mosolygós, jólelkű, igyekezzen örömet szerezni útítársának; hogy szeretett, kedvelt társakká válhassanak.

19. Türelemmel kell viseltetnie társaival szemben, ha durvaságot tanúsítanak vagy nem értenek egyet a véleményével, és a legjobb módon kell bánnia velük, hogy megbecsült és tisztelt legyen a szemükben.

20. Ajánlott az utazók számára, hogy ha megállnak egy helyen, a pihenés szándékával, akkor egymáshoz közel húzódjanak; hiszen a Próféta (Allah áldja meg és adjon neki örök üdvösséget) néhány Társa, midőn megálltak valahol, szétszéledtek a szorosokban és a völgyekben; erre a Próféta (Allah áldja meg és adjon neki örök üdvösséget) azt mondta:

«إِنَّ تَفَرُّقَكُمْ فِي الشَّعَابِ وَالْأَوْدِيَةِ إِنَّمَا ذَلِكُمْ مِنَ الشَّيْطَانِ»،

"Bizony a ti szétszéledéseitek és szétszóródásotok ezekben a szorosokban és völgyekben - az bizony teljes mértékben a sátántól jön hozzátok!"¹ ezt követően, sokkal szorosabban, egymás közelébe húzódtak, olyannyira, hogy ha egy ruhát takartak volna rájuk az egymaga betakarta volna őket.

21. Ajánlott, hogy amikor az ember egy helyen megáll – legyen az utazás közben vagy más alkalommal, akkor mondjon egy olyan fohászt, ami hiteles formában maradt fenn a Prófétától (Allah áldja meg és adjon neki örök üdvösséget):

«أَعُوذُ بِكَلِمَاتِ اللَّهِ التَّامَّاتِ مِنْ شَرِّ مَا خَلَقَ»؛

"Allah teljes és tökéletes Szavaiban keresek menedéket minden rossztól, amit teremtett."², hiszen ha ezt elmondta, semmi nem árthat neki, amíg el nem hagyja azt a helyet, ahol megszállt.

22. Ajánlott a számára, hogy az emelkedőkön felfelé menve Allahu akbar-t mondjon; a lejtőkön leereszkedve és a völgyekben pedig dicsőítse Allahot, mondván (szubhánAllah); Dzsábir (Allah legyen elégedett vele) azt mondta: "Ha felfelé mentünk Allahu akbar-t (Allah a legnagyobb!) mondtunk, ha pedig leereszkedőben voltunk: szubhánAllah-ot (magasztaltassék Allah!) mondtunk".³ A takbír (Allahu akbar) során nem

¹ Muszlim jegyezte le (2708) szám alatt.

² Al-Bukhári jegyezte le (2994) szám alatt.

³ Al-Bukhári jegyezte le (2993) szám alatt.

emelték fel a hangjukat; hiszen a Próféta (Allah áldja meg és adjon neki örök üdvösséget) azt mondta:

«يَا أَيُّهَا النَّاسُ ارْزِعُوا عَلَى أَنْفُسِكُمْ فَإِنَّكُم لَا تَدْعُونَ أَصَمًّا وَلَا غَائِبًا إِنَّهُ مَعَكُمْ إِنَّهُ سَمِيعٌ قَرِيبٌ».

"Ó, emberek! Ne terheljétek túl magatokat! Hiszen Akit szólítottok nem süket és nincs is távol. Ő veletek van, Ő a Halló és a Közeli".¹

23. Ajánlott számára, hogy utazása során éjjel haladjon, és annak is az első részében, megfelelően a Próféta (Allah áldja meg és adjon neki örök üdvösséget) szavainak:

«عَلَيْكُمْ بِالذَّلْجَةِ؛ فَإِنَّ الْأَرْضَ تُطَوَّى بِاللَّيْلِ».

"Utazzatok éjjel, hiszen a föld éjjel föltekertetik (az utazás gyorsabbnak és rövidebbnek tűnik)".²

24. Ajánlott számára, hogy az utazása során sokszor és gyakran fohászkodjon, a Próféta (Allah áldja meg és adjon neki örök üdvösséget) szavainak megfelelően:

«ثَلَاثُ دَعَوَاتٍ مُسْتَجَابَاتٌ لَا شَكَّ فِيهِنَّ: دَعْوَةُ الْمَظْلُومِ، وَدَعْوَةُ الْمُسَافِرِ، وَدَعْوَةُ الْوَالِدِ عَلَى وَلَدِهِ».

"Három fohász, minden kétséget kizáróan, meghallgatásban részesül : az elnyomott fohásza, az utazó fohásza, és a szülő fohásza a gyermeke ellen".³

¹ Abú Dáwúd jegyezte le (2571) szám alatt.

² Ahmad jegyezte le a Musznad című munkájában, (10771) szám alatt.

³ Al-Bazzár jegyezte Musznad című munkájában, (10068) szám alatt.

Másodszor: a tisztaság az utazás során

Az utazó ember kötelessége, hogy törődjön a tisztaságával, végezzen wudut a kisebb tisztátalanság esetén és ghuszl-t a nagyobb tisztátalanság esetén.

Ha nem talál vizet, vagy nagyon kevés vízzel rendelkezik, ami csupán étkezéséhez és ivásához elegendő; végezzen tayammum-ot.

A tayammum végrehajtásának módja: kezével a földre csap és két kezével végigsimítja az arcát és a két tenyerét.

A tayammum által elért tisztaság egy átmeneti, ideiglenes tisztaság, ha vizet talál, a tayammum érvénytelenné válik, és akkor már kötelező a számára a víz használata. Ha a nagyobb tisztátalanságtól tayammum révén szabadult meg, majd vizet talál, abban az esetben előírt a számára, hogy ghuszl-t (nagyobb tisztálkodást) végezzen. Ha pedig csak a szükségét végezte az illemhelyen és tayammum-ot végzett, ám ezt követően vizet talál, kötelező a számára a wudu (kisebb tisztálkodás) elvégzése; ahogy a hagyományban olvashatjuk:

«الصَّعِيدُ الطَّيِّبُ وَضُوءُ الْمُسْلِمِ وَإِنْ لَمْ يَجِدِ الْمَاءَ عَشْرَ سِنِينَ، فَإِذَا وَجَدَ الْمَاءَ فَلْيَتَّقِ اللَّهَ، وَلْيُمْسِمْهُ بِشَرَّتِهِ».

"A tiszta föld egy eszköz a muszlim ember tisztálkodása számára, még ha tíz évig nem is talál

vizet. Ám ha vizet talál, akkor félje Allahot, és hagyja, hogy a víz érintse meg a bőrét!"¹.

A két lábbeli végigsimítása, a Koránban és a Szunnában előírt törvényi előírás és a Szunna Népeinek közmegegyezése is ezt igazolja.

A lábbelikre és az azokhoz hasonlóknak rátörléshez előírt feltételek vannak:

1. A két lábbelinek, vagy a két zokninak megengedettnek és tisztának kell lennie.

2. Azokat a teljes tisztaság (tahára) állapotában lévő ember öltötte fel.

3. Azoknak el kell takarniuk a kötelezően előírt részeket, amelyet meg kell mosni a wudu során.

4. A rátörlés megengedett a kisebb tisztátalanság esetén; ám nem megengedett a dzsanába (nagyobb tisztátalanság, mint például nemi élet) esetén, sem semmi más esetében, ami a ghuszl-t (nagyobb tisztálkodás) teszi kötelezővé.

5. A végigsimításnak, a vallás által meghatározott időszak alatt van érvénye. Ez pedig egy nap és egy éjjel, a helyben tartózkodó számára, és három nap és három éjszaka, az utazó esetében. Ez az időszak, hiteles formában, a kisebb tisztátalanság megszüntetése érdekében végzett első végigsimítás pillanatával kezdődik és huszonnégy óra elteltével ér véget az érvényessége a helyben tartózkodó személy esetében, és

¹ Al-Bukhári jegyezte le (1804) szám alatt és Muszlim (1927) szám alatt.

hetvenkét óra elteltével az utazáson lévő személy esetében.

A végigsimítás érvénytelenné válik a következő három esetben:

1. Ha valami olyasmi történik, ami a ghuszl-t teszi kötelezővé; mint a dzsanába (nagyobb tisztátalanság), akkor az érvényteleníti a végigsimítást és a ghuszl elvégzését teszi szükségyszerűvé.

2. Ha leveti a két lábbelit azt követően, hogy azokat végigsimította.

3. Ha lejár a vallás által előírt időszak, érvénytelenné válik a végigsimítás.

Harmadszor: az ima, utazás során történő, lerövidítésének előírásai és szabályozásai:

Az ima lerövidítése, az utazás során jobb, mint a teljes elvégzése; ám ha az utazó a négy rakából álló imáját négy rakásként végzi el, az érvényes, de nem követte az ajánlottabb módot.

Az utazó akkor kezdheti el lerövidíteni az imáját, ha falujának vagy városának minden egyes házát elhagyta; ez a Tudósok többségének a véleménye.

És ha utazik az ima idő kezdete után, akkor rövidítheti azt; mert még az idő vége előtt indult el.

A dohor és aszr, valamint a maghrib és isha imák összevonása szunna az utazó számára, ha szükség van rá, amikor az utazás gyors ütemben folytatódik.

Ilyenkor azt kell tennie, ami számára könnyebb, akár az előrehozott összevonás, avagy a későbbi időpontra halasztott összevonás.

Ha azonban az utazónak nincs szüksége az összevonásra, akkor nem kell összevontan végezni. Például ha megáll egy helyen és nem akar onnan továbbmenni csak a második ima idejének bekövetkezte után, ebben az esetben az a jobb, ha nincs összevonás; hiszen nincs rá szüksége. Ezért a Próféta (Allah áldja meg és adjon neki örök üdvösséget) sem vonta össze az imákat, amikor Minában tartózkodott a Búcsú Zarándoklata idején, hiszen erre nem volt szüksége.

Ami az önkéntes imákat illeti, az utazó ugyanannyi önkéntesen végzett imát végezhet, amennyit a helyben tartózkodó végez. Elvégezheti a Duha imát, vagy az éjszakai önkéntes imákat, vagy a witr imát és másokat az önkéntesen végzett imákból; kivéve dhuhr, a maghrib és az isha imák előtt és után végzett szunna rakákat. A Szunna azt tanítja, hogy ezeket nem imádkozza.

Az önkéntesen végzett imát el lehet végezni a járművön is az utazás során, mint a repülőn, az autóban, a hajón és bármilyen más utazási eszközön. Ami a kötelezően előírt imákat illeti, azok elvégzése céljából le kell szállni a járműről, kivéve ha arra valaki nem képes.

Az utazó imája érvényes, ha egy helybeli mögött imádkozik. Az utazónak úgy kell befejeznie az

imáját, mint ahogy az imámja végzi, függetlenül attól, hogy az egész imát, egy rakát vagy kevesebbet ért el. Akkor is teljes imát végez, ha az utolsó tasahhud-kor csatlakozik az imámhoz az elkészítés előtt. Ez az elfogadott álláspont a Tudósok között.

Negyedszer: A Hadzs és az Umra (Kisebb Zarándoklat), vagy az utazás utáni visszatérés illemei

Ajánlott, hogy sietve térjen haza és ne hosszabbítsa meg az utazást, ha arra nincs semmilyen szükség; a Próféta (Allah áldja meg és adjon neki örök üdvösséget) szavainak megfelelően:

«السَّقَرُ قِطْعَةٌ مِنَ الْعَذَابِ، يَمْنَعُ أَحَدَكُمْ طَعَامَهُ وَشَرَابَهُ وَنَوْمَهُ، فَإِذَا قَضَى نَهْمَتَهُ فَلْيُعِجِّلْ إِلَى أَهْلِهِ».

"Az utazás egy darab a gyötrelomból; megakadályozza az embert a szokásos étkezésében és ivásában, alvásában; így ha valaki is közületek elvégezte a feladatát, sietve térjen haza a családjához."¹

Ha a hazájába való visszatérést szándékozza, akkor mondja el az utazás fohászát amikor felszáll a járművére, és ahhoz még tegye hozzá:

«أَيُّوْنَ تَائِبُونَ عَابِدُونَ لِرَبِّنَا حَامِدُونَ».

¹ Al-Bukhári jegyezte le (1797) szám alatt és Muszlim (1342) szám alatt.

"Áyibúna tá'ibúna ábidúna li-Rabbiná hámidún - visszatérők vagyunk, az Urunkhoz bűnbánattal fordulók, az Urunkat szolgálók, és Neki hálát adók¹.

Az utazásából való visszatérése során ajánlott számára azt mondani, ami hiteles formában fennmaradt a Prófétától (Allah áldja meg és adjon neki örök üdvösséget); midőn ő portyáról, harcból, Zarándoklatról vagy Umráról tért vissza, akkor minden emelkedőn az "Allahu Akbar"-t mondta el háromszor; majd mondta:

«لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، لَهُ الْمُلْكُ، وَلَهُ الْحَمْدُ، وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ،
أَيُّونَ، تَائِبُونَ، عَابِدُونَ، سَاجِدُونَ، لِرَبِّنَا حَامِدُونَ، صَدَقَ اللَّهُ وَعْدُهُ، وَنَصَرَ
عَبْدَهُ، وَهَرَمَ الْأَحْزَابَ وَحْدَهُ».

"Nincs más jogosan imádható isten - csupán az Egyedüli Allah! Nincs Neki társa! Övé az uralom és a hatalom és Őt illeti meg a teljes dicsőítés és hála! Ő mindenre képes. Visszatérők vagyunk, az Urunkhoz bűnbánattal fordulók; az Urunkat szolgálók, leborulók és Neki hálát adók. Allah megtartja az ígérését, támogatva győzelemre segíti az Ő szolgáját és egyedül Ő verte le a pártokat².

Ajánlott a számára ha meglátja a városát, hogy azt mondja:

«أَيُّونَ تَائِبُونَ عَابِدُونَ لِرَبِّنَا حَامِدُونَ»

"Áyibúna tá'ibúna ábidúna li-Rabbiná hámidún - visszatérők vagyunk, az Urunkhoz bűnbánattal

¹ Al-Bukhári jegyezte le (4116) szám alatt.

² Al-Bukhári jegyezte le (1797) szám alatt és Muszlim (1342) szám alatt.

fordulók, az Urunkat szolgálók, és Neki hálát adók."¹, ezt ismétli addig, amíg be nem ér a településére; mivel a Próféta (Allah áldja meg és adjon neki örök üdvösséget) is ezt tette.

Nem szabad visszatérnie éjjel a családjához; ha hosszabb ideig volt távol, kivéve ha valamilyen szükség nem kényszeríti erre és előzőleg értesítette őket éjjeli érkezéséről; hiszen a Próféta (Allah áldja meg és adjon neki örök üdvösséget) megtiltotta azt. Dzsábir (Allah legyen elégedett kettejükkel) azt mondta:

«تَهَيَّ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَنْ يَطْرُقَ الرَّجُلُ أَهْلَهُ لَيْلًا»

"Allah Küldötte (Allah áldja meg és adjon neki örök üdvösséget) megtiltotta, hogy az ember éjszaka kopogtatva térjen haza a családjához."². Az ebben rejlő bölcsesség pedig azzal magyarázható, ami egy másik továbbításban olvasható:

«حَتَّى تَمْتَشِطَ الشَّعِثَةَ، وَتَسْتَجِدَّ الْمَغِيْبَةَ»

"Amíg a rendezetlen hajú asszony meg tud fésülni³ és az az asszony, akinek a férje sokáig távol volt le tudja borotválni a nemi szőrzetét."⁴, Egy másik verzióban:

¹ Muszlim jegyezte le, (715) szám alatt.

² Az arab szövegben szereplő Sa'tha szó tartalma: az a nő akinek régen volt olajozva és fésülve a haja. Az al-isztihdád szó: a vas, az acél, a penge használata a szőrzet leborotválására. Az al-maghíba: az a nő, akinek a férje sokáig távol volt; lásd: al-Aszbaháni: at-Tahrír fí Sarh Szahíh Muszlim (Muszlim Hiteles című munkájának magyarázata) (292. oldal).

³ An-Naszá'í jegyezte le (9099) szám alatt.

⁴ Muszlim jegyezte le, (715) szám alatt.

«نَهَى رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَنْ يَطْرُقَ الرَّجُلُ أَهْلَهُ لَيْلًا، يَتَخَوَّنُهُمْ أَوْ يَلْتَمِسُ عَثْرَتَهُمْ».

"Allah Küldötte (Allah áldja meg és adjon neki örök üdvösséget) megtiltotta, hogy az ember éjjel váratlanul térjen haza a családjához, mintha gyanakodna rájuk, vagy hibákat akarna keresni náluk."¹.

Az utazásból hazatérő számára ajánlott, hogy a közelben lévő mecset meglátogatásával kezdjen, és ott végezzen két rakából álló imát, ahogyan azt a Próféta (Allah áldja meg és adjon neki örök üdvösséget) is tette.

Az utazó számára, az utazásából való visszatérésekor ajánlott, hogy legyen kedves a családjá gyermekeihez, a szomszédaival, illendő és kegyes módon viselkedjen velük, amikor fogadják őt. Ibn Abbász-tól (Allah legyen elégedett kettejükkel) maradt fenn, aki azt mondta: Mikor a Próféta (Allah áldja meg és adjon neki örök üdvösséget) megérkezett Mekkába a Banú Abd al-Muttalib gyermekei fogadták őt, az egyiket maga előtt felemelte a másikat maga mögött. Abdullah bin Dzsafar (Allah legyen elégedett vele) azt mondta:

"كَانَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ إِذَا قَدِمَ مِنْ سَفَرٍ تَلَّقَى بَنَاءَ، قَالَ: فَتَلَّقَى بِي وَبِالْحَسَنِ أَوْ بِالْحُسَيْنِ، قَالَ: فَحَمَلَ أَحَدَنَا بَيْنَ يَدَيْهِ وَالْآخَرَ خَلْفَهُ حَتَّى دَخَلْنَا الْمَدِينَةَ".

¹ Muszlim jegyezte le, (2428) szám alatt.

"Mikor a Próféta (Allah áldja meg és adjon neki örök üdvösséget) visszatért egy utazásból, találkozott velünk; velem és Haszannal vagy Huszaynnal, egyikünket maga elé vett föl, a másikunkat maga mögé, és így vitt minket, míg be nem értünk Medinába".¹

Ajánlott az ajándékozás, mivel ez segít megnyugtatni a szíveket és eltünteti a haragot. Ajánlott elfogadni az ajándékot, és viszonzni azt, és nem kívánatos a visszautasítása, ha nincs különösebb vallási akadály. Ezért mondta a Próféta (Allah áldja meg és adjon neki örök üdvösséget):

«تَهَادُوا تَحَابُّوا».

"Adjatok egymásnak ajándékot és szeretni fogjátok egymást".² Az ajándékozás az egyik módja a szeretet és barátság kialakításának a muszlimok között.

Ha az utazó hazatér, ajánlott az ölelés, ahogyan az hiteles formában maradt fenn a Próféta (Allah áldja meg és adjon neki örök üdvösséget) Társaitól; ahogyan azt Anasz (Allah legyen elégedett vele) mondta: "Ha találkoztak kezet fogtak egymással, ha pedig utazásról tértek vissza megölelték egymást".³

¹ Al-Bayhaqi jegyezte le az Asz-Szunan al-Kubrá című munkájában, (11946) szám alatt.

² At-Tabaráni jegyezte le az al-Awszat című munkájában, (97) szám alatt.

³ Al-Bukhári jegyezte le (3116) szám alatt és Muszlim (100) szám alatt.

És Allah áldja meg és adjon örök üdvösséget a mi
Prófétánknak, Muhammad-nak.

Index

Az utazás illemtana és szabályozásai	2
Előszőr: az utazás illemei	2
Másodszor: a tisztaság az utazás során.....	15
Harmadszor: az ima, utazás során történő, lerövidítésének előírásai és szabályozásai:	17
Negyedszer: A Hadzs és az Umra (Kisebb Zarándoklat), vagy az utazás utáni visszatérés illemei	19